

Nr 318.

Av herrar **Pettersson** i Rosta och **Werner** i Höjen, *angående förhinder av importen av trävaror.*

1931 års skogssakkunniga påvisade i sitt den 4 januari 1933 avgivna betänkande att den svenska skogsindustrien icke varit i stånd att under åren 1931 och 1932 i önskvärd omfattning förbruka inhemskt barrträds-gagnvirke av sådan beskaffenhet, att det lämpligen kan förädlas inom sågverks- eller trämasseindustrierna. Om man utginge ifrån, att sågverksindustrien inom den närmaste framtiden ej skulle överskrida 1931 års tillverkning samt att massaindustrien snart åter skulle nå upp i samma produktion som under åren 1929/1930, motsvarade detta en förbrukning av barrträds-gagnvirke inom nämnda industrier om sammanlagt cirka 20.57 miljoner kubikmeter virke fast mått. Med stöd av sina beräkningar ansågo sig de sakkunniga böra räkna med ett överskott av barrträds-gagnvirke å cirka 3.63 miljoner kubikmeter fast mått. Tillgången på annat virke än barrträds-gagnvirke beräknades av de sakkunniga överstiga förbrukningen med cirka 11.32 miljoner kubikmeter fast mått. Dessa beräkningar torde alltjämt kunna betraktas såsom i huvudsak riktiga och ägnade att belysa läget på området.

Det för den närmaste framtiden vid normal avverkning kalkylerade virkesöverskottet skulle sålunda uppgå till cirka 15 miljoner kubikmeter. Med hänsyn till rådande utdrivningsförhållanden, glesbebyggelse etc. i vissa delar av vårt land samt virkets delvis undermåliga kvalitet funno sig de sakkunniga böra reducera överskottet med $\frac{1}{3}$ eller 5 miljoner kubikmeter. Därest avsättningsmöjligheter kunde beredas, syntes alltså, utöver för den närmaste framtiden uppskattad virkesförbrukning, årligen ur våra skogar kunna ställas till förfogande en virkeskvantitet av cirka 10 miljoner kubikmeter fast mått. Ett dylikt ökat virkesuttag skulle även enligt de sakkunnigas uppfattning bliva till största gagn för skogsvården.

Trots den stora tillgången inom landet pågår alltjämt en avsevärd import av trävaror till skada icke blott för svenska skogsägare och arbetare utan även för skogsvården, då avsättningssvårigheterna göra att det mången gång blir för kostsamt att vidtaga nödiga gallringar m. fl. skogsvårdande åtgärder. Då importen, såsom framgår av skogssakkunnigas utredning, icke alls är nödvändig för den svenska skogsindustrien, som tvärtom icke förmår förbruka det svenska virket, borde den kraftigt regleras eller om möjligt helt förbjudas. Skulle eventuellt någon bestämmelse i gällande handelsavtal lägga hinder i vägen för omedelbar regle-

ring av trävaruimporten, bör det vara en angelägen sak för statsmakterna att utan dröjsmål söka åstadkomma en ändring härvidlag till det svenska skogsbrukets förmån.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamma åtgärder till förhindrande av importen av trävaror.

Stockholm den 23 januari 1935.

Ivar Pettersson,
Rosta.

Osc. Werner,
Höjen.